si pracně vybavovala cizí slova, která dnes četla v čekárně. Některé německé dívky je měly vytištěné na pásce na rukávu.

Jeník svraštil obočí. Tentokrát se mračil doopravdy, nežertoval. Na někoho se hněval, poznala to po hlase: "To znamená, že se nenarodí nadčlověk, ale dítě, kterému neumějí připravit kolíbku ..."Eh, zprznili by celý svět, kdyby mohli !",zamumlal ZNECHUCENĚ a šel ven nadýchat se vzduchu. Jeník byl nacionalista. Protivil se mu každý fanatismus. Prošel německými mannicemi nacistickými věznicemi jako politický vězeň. Konec druhé světové války přetrpěl v Buchenwaldu. Přesto nerozděloval lidi na zlé Němce a hodné Čechy. S humorným nadhledem bral i sám sebe. Na první maškarní ples po válce šel v dobře padnoucích šatech, v křídově bílé košili s tmavou "pintou". Na hlavě mu nakřivo seděla karikatura cylindru. Malý ,jakoby dětský,černý cylindřík, připevněný gumičkou pod bradu. V koutku úst pobavený úsměv. „Ó, můj STRÝČEK JAN BYL NEJKRÁSNĚJŠÍ V SVĚTĚ MUŽ ....

V květnu roku 1948 přešel tajně hranice do Německa. Potřeboval pracovat svobodně, nesnesl omezující režim. Založil tam rodinu a už se nikdy nevrátil. Zemřel v září 1967.

Tlak budí protitlak. V dětství cítila Liduška z plného srdce odpor k Němcům . Bála se německého důstojníka na koni. Měl profil vycpaného krahujce ze školní vitrinky. Zlé, nelítostné oko. Přásla se na dvorku, když v roce 1942 gestapáci převraceli vevnitř nhahanpkn chalupu. Děsila se Jeníkova zkrvaveného roztrhaného prádla, které maminka přivezla z klatovského Gestapa a včas neuklidila. Důvodů bylo moc. Později stále cítila nedůvěru. Ještě později pochopila, že fašismem může být postižen člověk bez rozdílu národnosti. A za několik desítek let ? Kdo by si pomyslil ! Z malé vlastenky, naježené proti Němcům, se stala nejzamilovanější babička napůl německé vnučky. Blonďatého kudrnáčka s vnímavýma modrýma očima .

OTCE SVÝCH VNOUČAT NEPŘIJÍMÁ DO SVÉHO SRDCE PODLE JEJICH NÁRODNOSTI. MÁ JINÁ MĚŘÍTKA A CITLIVÁ TYKADLA. UZNÁVÁ TOHO, KTERÝ SPOLEHLIVĚ PROSPÍVÁ SVÝM DĚTEM A NEUBLIŽUJE CIZÍM. ALE DOOPRAVDY RÁDA MÁ TAKOVÉHO TÁTY, KTERÉMU SE MŮŽE VĚŘIT. ~~KAŽDODENNÍM CHOVÁNÍM PROKAZUJE LÁSKU SVÝM DĚTEM, PRO CIZÍ MÁ POCHOPENÍ A OCHOTU POTĚŠIT JE.~~

~~(hubatá poznámka autorky: a to je spolehlivě DĚDEČEK, babiččin muž! – není určeno k tisku)~~